

Delta

LLOBREGAT

EL PRAT, ANY XXVI ESPECIAL ELECCIONS MAIG 2003 PREU: 1 euro

**PSC aconsegueix
vuit regidors i PP
arriba al tercer**

40% Tejedor

IC-V perd la majoria absoluta

Temp de pactes

Contra tots els pronòstics, ICV no ha revalidat la majoria absoluta amb què ha governat les dues últimes legislatures: ha aconseguit dotze regidors davant els 14 que tenia. Continua sent, en qualsevol cas, la força política més votada. Amb tot, aquesta ha estat una de les sorpreses dels últims comicis; l'altra, la pujada del PP -que guanya un regidor- a una ciutat que majoritàriament vota a les esquerres. Ni la guerra, ni el chapapote han restat vots a aquesta formació de dretes.

El PSC ha guanyat un regidor. Aquest resultat pot ser el primer pas per tal que l'agrupació socialista adquireixi el protagonisme que té a altres poblacions veïnes si és capaç d'acabar amb les desavinences familiars i es produeix l'apropament natural a Ciutadans pel Canvi. CiU continua tenint un vot fidel que li permet

tenir representació consistorial, i depèn de com es desenvolupin els pactes postelectorals podria tenir un paper important a la nova legislatura. ERC d'ha quedat a les portes d'aconseguir representació, després de pràcticament doblar el nombre de vots a l'última consulta.

Tenim un mapa polític semblant, encara que ha acabat una majoria absoluta on hi ha hagut -com a tota activitat- encerts i errades. Ara s'haurà de canviar la forma de governar, aconseguir el consens -que es molt saludable- per dirigir els grans canvis que s'estan produint al nostre territori. També pot ser -ja va succeir en una ocasió- que la candidatura més votada decideixi governar en solitari establint pactes puntuals amb els diferents grups.

Una possibilitat que no s'ha de descartar.

CONTRACRÒNICA

Creuen que la guerra hi ha influït?

Les eleccions municipals del 2003 passaran a la història com a les eleccions on els partits petits van avançar i els grans, especialment els que tenien majories absolutes, van retrocedir espectacularment. La incògnita sobre si el fenomen de la guerra influiria a l'hora de dipositar el vot a la urna s'ha clarificat amb un "sí però no". Sí perquè la polarització entre defensors i detractors del PP ha estat evident. D'aquesta manera s'explica l'ascens del PP. Gallego, el cap de llista popular, hauria de donar les gràcies a la candidata d'ICV per Barcelona, Imma Mayol, per fer-li millor campanya que la dels seus companys imprimint els cartells electorals. I això s'ha notat en llocs on hi ha hagut una oposició contundent i sòlida a estones, com al Prat.

La polarització també explica l'ascens d'ERC sense la davallada de CiU. El "però no" s'entén perquè aquests detractors han identificat el vot de càstig al PP amb un vot trencador buscant d'entre els partits de l'oposició, els més "canyeros" (així s'explica que ICV a Barcelona recull aquest vot i al Prat, no), independentment de si l'equip de govern municipal ho ha fet bé o malament amb les mocions contra la guerra. En anàlisi política es diu que has d'aconseguir mobilitzar els teus i desmobilitzar els altres, doncs aquest vot que podríem batejar com a "vot del cansament" s'ha estimulat precisament des d'ICV, que pensaven que podrien recollir fruits tant als llocs on eren oposició, soci minoritari de govern o capdavanters de gestió. I no. Cal tenir present que és un vot raonat perquè ha triat els febles i perquè ha buscat la utilitat de la seva papereta entre partits amb possibilitats i ha defugit opcions més trencadores com l'anarquisme, el lepenisme o el nacionalisme caló.

Al Prat, Tejedor ha dit adéu a la majoria absoluta i amb ella als vots extrems que va obtenir durant la dècada dels noranta a costa de PSC i PP i en menor mesura d'ERC. Eren vots desideologitzats i còmodes amb la

gestió del govern de la ciutat, més conjunturals que consolidats i que, tot i que ara s'han sentit còmodes amb els nous aires de renovació, poden tornar a apostar per guanyador en comicis més tranquils. Tot i això, no s'ha de desmerèixer José García que ha estat capaç de capgirar la tendència negativa del seu partit (a partir d'una valenta renovació de la llista) i guanyar un regidor, posant-se al nivell de 1983, en l'últim minut i pràcticament de penalty. Com que és de savis rectificar i malgrat els dubtes que em genera, rectifico: caldrà estar atent a la seva evolució futura i fins i tot no s'ha de descartar en la cursa successòria. El senyor D'Hondt va jugar entre el tretzè regidor d'ICV (el de la majoria absoluta), el quart del PP i el vuitè del PSC-PSOE i cansat de la guerra i d'afavorir sempre Tejedor aquest cop va decantar-se per García per només 24 vots respecte el PP i 45 respecte ICV. S'imaginen què hauria passat si 12 vots socialistes haguessin votat el jove Gallego? Estaríem parlant d'un líder a potenciar en àmbits supramunicipals. Potser la direcció popular ho hauria de tenir present.

Al fil de vots que podien caure d'un costat o d'un altre, cal tenir present els bons resultats d'Olga Garro i ERC, que ha quedat fora només per 25 paperetes, en els millors números que ha tingut el seu partit des de la restauració democràtica. Tot i això, Garro haurà d'enfortir l'organització local si vol captar votants directes a altres partits. Mentrestant Felip-Neri Gordi i CiU han aguantat el descens generalitzat del seu partit. Potser perquè ja havien anat perdent molts seguidors mentre buscaven relleu a aquell animal polític anomenat Pere Baltà o potser perquè la minsa frontera amb el PP i el fet que Pujol barri molt bé ERC, els estabilitza.

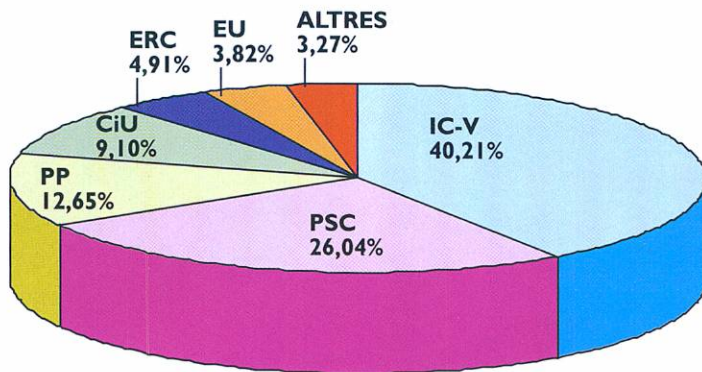
Sense majories, El Prat hi guanya. Ara és hora de reflexions i de guardar forces per començar la batalla de la Generalitat.

Joaquim Campano i Balletbò

Una victòria amb sabor agredolç

ICV perd la majoria absoluta, mentre que PSC i PP augmenten la seva representació

Unes eleccions municipals que es van convertir en unes primàries de les generals, i van polaritzar els vots entre els dos partits majoritaris, Partit dels Socialistes i Partit Popular, aconseguint així esgarrapar la majoria absoluta a Iniciativa per Catalunya Verds. Aquesta és la lectura que han fet molts dels resultats de les eleccions del 25 de maig a El Prat, entre ells el mateix Lluís Tejedor, segons explicava la mateixa nit dels comicis als seus militants i simpatitzants. Les urnes van donar a ICV dotze regidors, dos menys que a les eleccions de 1999, mentre que el PSC va passar de set representants a vuit.

Lluís Tejedor celebra amb els seus militants una amarga victòria

Ni la guerra de l'Iraq, ni el Prestige, ni la vaga general del 20-J.... Res no va aconseguir enfonsar el PP, que va veure reforçada la seva posició al consistori amb un regidor més, convertint-se així en la tercera força política de la ciutat, per sobre de Convergència i Unió. Aquests van aguantar bé, van guanyar una quinzena de vots respecte a 1999, i Felip-Neri Gordi continuarà a l'ajuntament acompanyat de Ramon Ribas. Esquerra Republicana va estar a punt d'entrar al consistori i pràcticament va doblar el seu nombre de vots. Esquerra Unitària no va igualar els resultats de fa quatre anys, tot i que només va perdre un centenar de vots.

La jornada electoral començava amb pluja i poca afluència de ciutadans a les urnes, que va anar creixent a mida que avançava el matí i els núvols s'esvaien. A les dues del migdia s'oferien les primeres dades de participació: un 28%, a diferència del 24% dels comicis anteriors a la mateixa hora. Entre aquest 28% estaven tots els candidats a l'alcaldia dels principals partits. Salvador Martínez (EU) va votar al CEIP Jacint Verdaguer a dos quarts d'onze, lluint una enganxina amb el lema «No a la guerra», tot i els proble-

mes que li va posar el president de la mesa, que finalment el va deixar votar. Tres quarts d'hora més tard exercia el seu dret al vot l'alcalde d'ICV, Lluís Tejedor, acompanyat de la seva dona i el seu fill. Felip-Neri Gordi votava a l'escola Joan Maragall, ben a prop de casa seva. Al gimnàs de l'institut Baldiri Guilera, i sota l'atenta mirada de la seva filla, introduïa la seva papereta José García, candidat socialista. Una hora més tard que l'alcalde, però al mateix col·legi electoral, votava Antonio Gallego, alcalde del PP. Olga Garro, candidata d'Esquerra Republicana de Catalunya, va tenir més problemes, ja que no trobava la seva mesa electoral, i va haver de fer fins a tres cues diferents per trobar el seu nom al cens.

Va ser una autèntica «nit dels transistors»: El Prat Ràdio va oferir en directe un programa es-

pecial, amb reporters desplaçats a totes les seus dels partits, i van narrar els primers resultats que es rebien a la base de dades instal·lada al vestíbul de l'ajuntament. Els militants de les diferents forces polítiques anaven sentint els primers resultats connectats al 91.6 de la FM. La participació va ser del 53'81%, amb 27.360 vots emesos, dels 50.842 electors censats.

Amb un escrutini del 50%, ERC s'incorporava a l'ajuntament i aconseguia un regidor, tot i que conforme avançava la nit s'esvaien les seves esperances. Iniciativa també veia com la majoria se'ls escapava de les mans, mentre que el PSC pujava, a l'igual que el Partit Popular, que aconseguia els tres regidors que va perdre als comicis de 1999. ICV va patir una forta davallada al barri de Sant Cosme, on els socialistes augmen-

Regidors d'Iniciativa per Catalunya Verds

1. Lluís Tejedor
2. Antoni Rodés
3. Ma. José Albaladejo
4. Sergi Alegre
5. Rafael Duarte
6. Josep Pérez Moya
7. Antoni Pedrero
8. Ana Navarro
9. Francisco Villena
10. Manel Gómez
11. Francisco Cerdà
12. Àlex Eslava

Regidors del Partit dels Socialistes de Catalunya

1. José García
2. Agüi de los Santos
3. Juan Pedro Pérez
4. José Luis Olivera
5. Ma. Carmen Sánchez
6. Alejandro Bellido
7. Ana Fernández
8. Ma. Eugenia Cruz

Regidors Partit Popular

1. Antonio Gallego
2. Juan Manuel de las Heras
3. Miguel Ángel Ochoa

Regidors de Convergència i Unió

1. Felip-Neri Gordi
2. Ramon Ribas

taven el seu tant per cent, mentre que el Partit Nacionalista Caló no feia el mal esperat, i aconseguia només 77 vots.

La pantalla gegant instal·lada a l'ajuntament llançava els resultats definitius, amb el 100% escrutat: ICV perdía dos regidors. Un d'ells anava a parar als socialistes, i l'altre al PP, mentre que CiU es mantenia.

Lluís Tejedor va deixar el seu despatx a l'ajuntament per acudir a la seu d'ICV, a la Plaça de Catalunya. Allà va instar a una anàlisi més profunda d'aquests «resultats complexos» i, sense perdre mai el somriure i animant sempre els seus companys, va insistir en que s'havia «guanyat». A la Plaça de Catalunya van sonar els cohets. La festa, però, continuava als locals dels socialistes i populars.

Neus Macías

Tejedor parla d'unes municipals on s'ha votat «com si fossin eleccions generals»

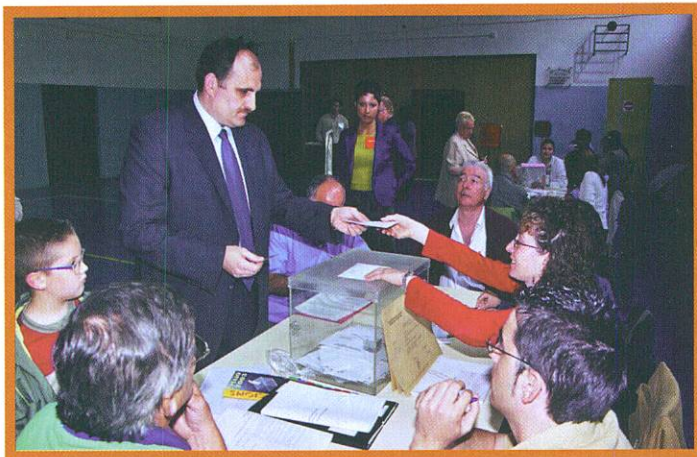
Coneguts els resultats electorals i la pèrdua de la majoria absoluta, Lluís Tejedor va abandonar el seu despatx al consistori per dirigir-se al local d'Iniciativa per Catalunya Verds, on l'esperaven els seus militants. Tejedor va dirigir unes paraules als presents, assegurant que el resultat era bo. Efectivament, ICV havia guanyat les eleccions, però no havia pogut conservar la majoria absoluta. Tot i això, el líder ecosocialista va assegurar que els militants havien d'estar satisfets, «perquè si mirem el nostre entorn podem veure que no ha anat malament». Tejedor es referia a la pèrdua de l'alcaldia de poblacions com Rubí o Sant Vicenç dels Horts. «Les majories absolutes estan a la baixa, i hem de pensar que fins ara vivíem de prestat, i havíem aconseguit catorze regidors gràcies a la suma de molts factors favorables». El líder d'Iniciativa va fer aquesta valoració, malgrat que va assegurar que encara s'han d'analitzar els resultats, «que han estat molt complexos». Entre d'altres motius, Tejedor va apuntar el fet que

aquestes eleccions municipals «hagin estat una mena de primàries de les generals», i no va voler fer prediccions sobre els possibles pactes. «Avui no és la nit per parlar d'això». Tampoc no va voler oblidar tota la feina que han fet els militants i simpatitzants durant la campanya electoral, i va agrair el treball i l'esforç de tots.

Iniciativa per Catalunya Verds va aconseguir 10.972 vots, prop d'un miler menys que els 11.870 de fa quatre anys. En percentatges, passa d'un 47 a un 40'21%. ICV perd dos regidors respecte als catorze de l'anterior legislatura, i entraran al consistori, a més de Lluís Tejedor, Antoni Rodés, Ma. José Albaladejo, Sergi Alegre, Rafael Duarte, Josep Pérez Moya, Antoni Pedrero, Ana Navarro, Francisco Villena, Manel Gómez, Francisco Cerdà i Àlex Eslava.

Neus Macías

El PSC guanya un regidor més i n'aconsegueix vuit

«Penso que els ciutadans no han votat en clau d'eleccions generals. Aquest és un vot a la feina que hem fet durant quatre anys, i a la nostra aposta de renovació». José García, alcaldable del PSC, valorava d'aquesta manera el seu augment electoral, que li ha donat 7.106 vots, un 26'04% del total, un punt i mig més que fa quatre anys, que representa gairebé un miler d'electors més. Aquest resultat li concedeix un regidor més que fa quatre anys. Així, a més de García, l'acompanyaran durant la propera legislatura noms com Agüi de los Santos, Pedro Pérez, José Luis Olivera, Ma. Carmen Sánchez, Alejandro Bellido, Ana Fernández y Ma. Eugenia Cruz.

José García assegurava la nit electoral que els ciutadans han valorat «la nostra aposta per in-

corporar gent jove a la candidatura, una cosa que no ha fet cap altra opció política». García agràia la «confiança» que han dipositat en ells els pratencs, «i continuarem treballant quatre anys més com ho hem fet fins ara, d'una forma positiva».

Respecte als possibles pactes de govern, García va manifestar que eren necessaris «ja que la majoria absoluta s'ha perdut». Tot i això, també va considerar la possibilitat que ICV prefereixi governar en solitari, «però crec que ara és hora de seure tranquil·lament i mirar les diferents possibilitats que hi ha». El socialista va reconèixer que existeixen «tendències naturals a arribar a acords entre les forces d'esqueres», però no va voler aventurar res, «perquè seria prematur».

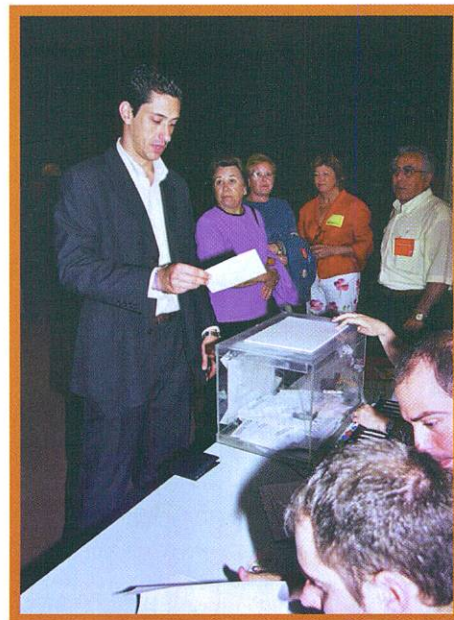
N.M.

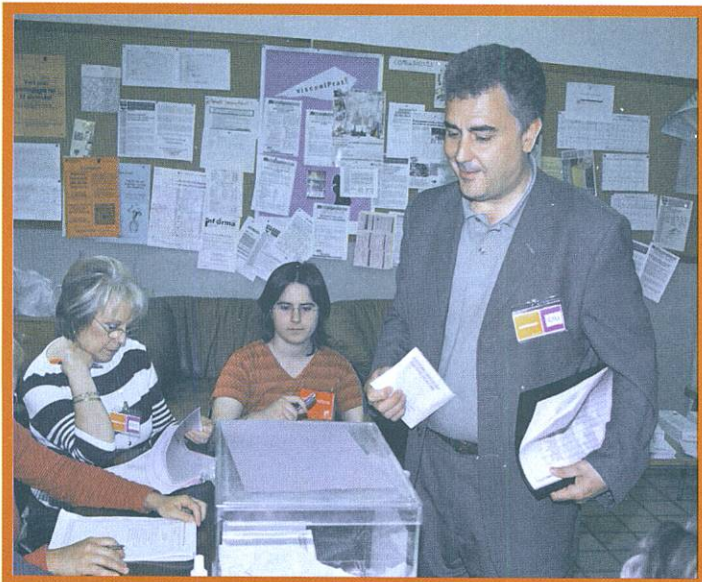
Gallego apel·la al resultat d'una feina «ben feta»

El partit que lidera Antonio Gallego ha estat, sens dubte, un dels grans vencedors d'aquests comicis municipals. Amb un discurs basat en el control de la immigració il·legal, els aparcaments, la seguretat ciutadana i la vivenda, el Partit Popular ha aconseguit un regidor més que en l'anterior legislatura, i arriba als tres. Acompanyaran Gallego en aquesta nova aventura Juan Manuel de las Heras y Miguel Ángel Ochoa. El líder popular es felicitava de la incorporació d'Ochoa, «perquè ha treballat molt i s'ho mereix». El Partit Popular ha aconseguit 3.451 vots, més de mil respecte als 2.317 dels anteriors comicis, i passa d'un 9'17% a un 12'65%, el que els converteix en la tercera força política de la ciutat. Tot i aquests bons resultats, Ga-

llego considerava que l'augment era «raonablement positiu, perquè podríem haver aconseguit més vots». El líder popular va assegurar que la «feina feta» durant aquesta legislatura «ha donat els seus fruits, malgrat que sempre ens quedarem amb el dubte de saber quin hauria estat el resultat si no haguéssim estat sotmesos a un linxament polític arran de la guerra de l'Iraq». Gallego va manifestar la seva voluntat «dialogant» amb l'equip de govern i la resta de l'oposició, i va agrair el suport de «totes les persones que han confiat en el nostre projecte polític i de tots els membres de la candidatura». A última hora de la nit, Josep Piqué felicitava per telèfon el líder popular a El Prat.

Neus Macías

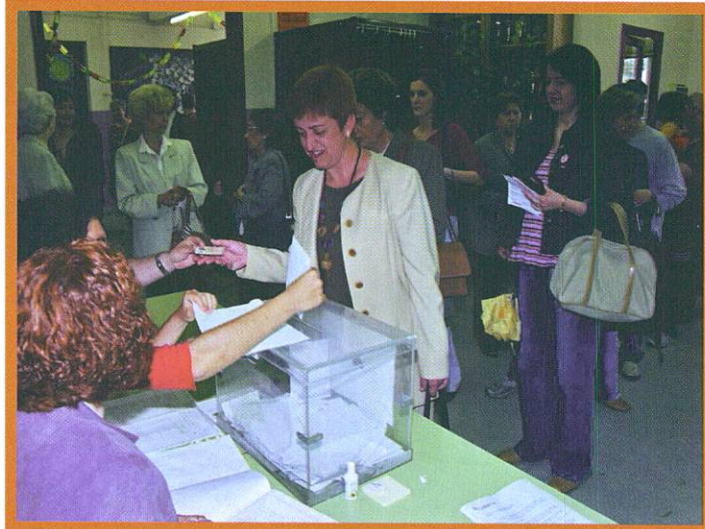
CiU, la quarta força política d'El Prat

Convergència i Unió no va poder aconseguir l'esperat tercer regidor, com era el seu objectiu, segons declaracions de l'alcalde, Felip-Neri Gordi, la mateixa nit electoral, i es va quedar amb 2.482 vots, un 9'10% de la totalitat, i 14 paperetes més que fa quatre anys, quan va aconseguir un 9'77% del suport pratec. Així, continuaran la tasca de regidors els mateixos que l'anterior legislatura, Felip-Neri Gordi i Ramon Ribas. CiU ha passat a ser la quarta força política de la ciutat, pel darrera del PP.

Tot i això, Gordi es felicitava per haver «aguantat bé», i assegurava que aquests resultats eren clarament una mostra de que els

ciutadans havien votat «en clau d'eleccions generals». Per la seva part, Gordi va manifestar que durant la campanya havien comptat amb un equip de treball «molt bo i potent», i va assegurar que aquests quinze dies s'havia fet una tasca «positiva». L'alcalde convergent va dir que els resultats generals d'aquests comicis havien resultat «inesperats a nivell global». Felip-Neri Gordi i Ramon Ribas, número dos de la seva candidatura, van dirigir-se a la seu d'Iniciativa per Catalunya Verds, on van saludar Lluís Tejedor. Gordi va manifestar l'actual alcalde la seva intenció «de continuar treballant pel Prat».

N.M.

ERC, a un pas d'aconseguir representació

Esquerra Republicana de Catalunya s'ha quedat a les portes d'entrar a l'Ajuntament, tot i haver obtingut «el millor resultat des de l'època de la República», segons declaracions de l'alcalde, Olga Garro. Tots els partits necessiten un mínim del 5% dels vots emesos per poder aconseguir un regidor, i ERC va obtenir el 4'91%, amb 1.340 vots, un resultat molt més positiu que les 764 paperetes que van donar fa quatre anys el seu suport a la formació independentista. Una amarga victòria per a Garro, que al llarg de la nit va tenir les portes del consistori obertes, quan encara no s'havia escrutat el 100% i la seva candidatura fregava el 6%. Olga Garro, tot i no haver tingut temps de valorar amb tranquil·litat aquests

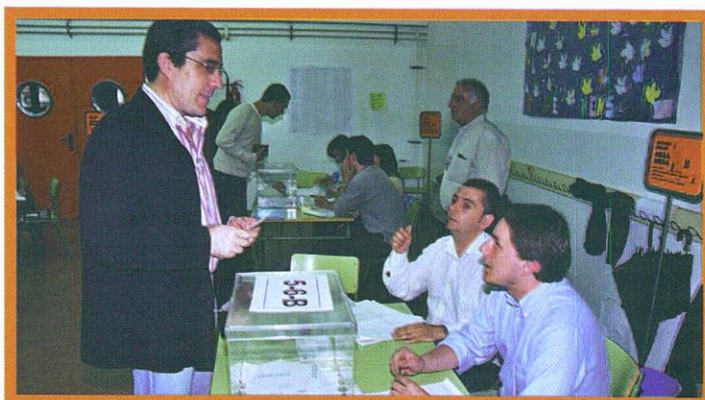
resultats, considera que ERC s'ha beneficiat de la tònica general de l'augment de les forces d'esquerra, però també destaca la «feina que s'ha fet a El Prat, que ha canviat la visió que els ciutadans tenien de nosaltres». De fet, ERC va formar part de la Plataforma de Defensa d'El Prat, i al llarg de la legislatura que acaba ha presentat diverses mocions plenàries. La líder del partit republicà assegura que els pot haver perjudicat «la dispersió del vot» a què ha conduït les moltes candidatures que concurren enguany a les eleccions locals. Un exemple d'això serien els 203 vots que han aconseguit els joves alternatius d'Una altra democràcia és possible.

Neus Macías

Esquerra Unitària, problemes de nomenclatura fins al final

Esquerra Unitària no va poder assolir el seu objectiu de tenir representació al consistori: fa quatre anys es va quedar a molts pocs vots i enguany els seus militants s'havien proposat portar Salvador Martínez a l'ajuntament. Però no va poder ser. EU va perdre 103 vots respecte els comicis anteriors, passant de 1.145 a 1.042 vots. Fa quatre anys gairebé aconseguïen el 5% necessari per tenir un regidor, amb un 4'53%. Salvador Martínez atribueix aquest «resultat negatiu» a tots els problemes que han tingut amb

la nomenclatura de la seva formació política, «ja que fins pràcticament quinze dies abans no teníem nom». Esquerra Unida i Alternativa va arribar a un pacte amb Iniciativa per Catalunya, excepte en certes poblacions, com El Prat. Així, ICV es va apropiat de les sigles EUiA, i va passar a ser el referent d'Izquierda Unida a la ciutat. «Durant la campanya, la direcció del nostre partit ens va denunciar per lluir als nostres cartells l'anagrama d'Izquierda Unida», explica Salvador Martínez. Tot i aquestes dificultats, Martínez

assegura que els seus militants han fet un gran esforç, «perquè comptem amb molts pocs mitjans. Tots els cartells els hem fet nosaltres, sense l'ajuda de cap agència de publicitat».

Martínez augura que el resul-

tat global d'Iniciativa per Catalunya a El Prat «hauria estat millor si haguéssim anat en coalició, com nosaltres volien. Però ells es van negar a negociar el programa amb nosaltres».

Neus Macías

Los partidos echan el electoral marcada por

Una campaña que, de tan limpia, ha resultado hasta sosa. Así han definido algunos estos quince días de actividad frenética en las sedes de los partidos que concurrían a las municipales. No hubo juego sucio, ni panfletos que descalificasen a los concejales -como sí ocurrió en los comicios de 1999-, ni denuncias ante la junta electoral. No faltó la tradicional guerra de carteles entre los partidos, ni tampoco las críticas a la gestión del equipo de Lluís Tejedor. Visitaron El Prat algunos nombres de peso, como Jordi Pujol, Joan Saura, Francisco Frutos o Carme Chacón. Este es un repaso de lo que dio de sí esta campaña electoral.

El inicio de campaña estuvo marcado por la aparición de una encuesta en «El Periódico de Catalunya» que sembró la duda y el escepticismo entre todos los partidos. En los socialistas, porque les pronosticaban pérdidas, y en IC, porque los resultados les favorecían tanto que temieron morir de éxito y que esto representase la desmovilización de su electorado, tan confiado en el triunfo que dejase de ir a las urnas.

El puerta a puerta: socialistas, IC y EU se apuntan a la idea

Iniciativa per Catalunya Verds hizo una campaña impecable. Los compañeros de Lluís Tejedor juegan en otra división: cuentan con más medios, más poder de convocatoria y el *saber estar* que dan tantos años en el gobierno. Su estrategia fue clásica: recurrieron a los típicos mitings diarios, recorriéndose todas las plazas de la ciudad, algo que sólo ellos y los socialistas se han podido permitir -y también Esquerra Unitària, en menor medida-. Sin contar con grandes nombres en los

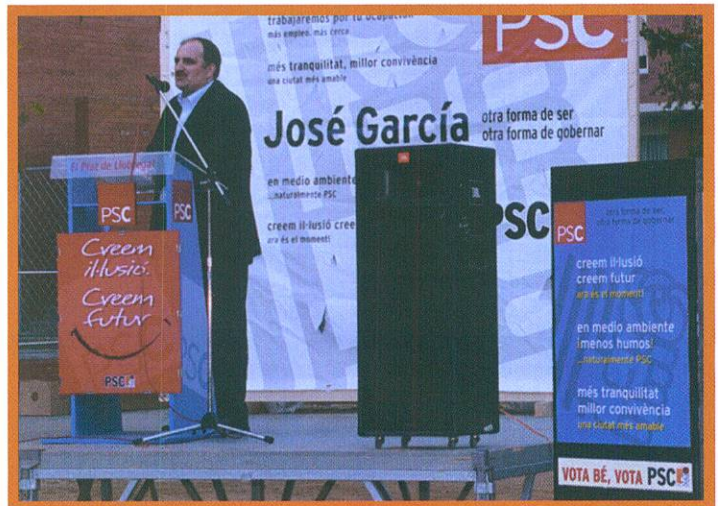
mitings, los de Iniciativa prefirieron apostar por sus candidatos, y muchos hicieron su debut político en un escenario frente a sus vecinos, algunos con más tablas que otros, pero con sorpresas y oradores por descubrir. En sus charlas, Tejedor explicó hasta la saciedad su programa de gobierno, y todos los proyectos que transformarán El Prat en una ciudad moderna y con grandes perspectivas de futuro. Habló de justicia social, del territorio, de la vivienda, del crecimiento de El Prat Nord y del plan de aparcamientos, entre otros temas.

ICV dejó en todas las casas de El Prat una bolsa que incluía su programa, una carta de Lluís Tejedor y los sobres con su candidatura. El *puerta a puerta* supone un enorme esfuerzo para cualquier partido pero, a pesar de eso, siguieron el ejemplo de Iniciativa el PSC y Esquerra Unitària -aunque ésta última formación no llegó a completarlo-.

Esta fue la principal novedad que aportaron los socialistas, además de su renovada lista. José García tiró de los más jóvenes de su candidatura: Agüi de los Santos, Juan Pedro Pérez o Ma. Eugenia Cruz fueron algunos de los nombres por los que apostó García para demostrar esa savia nueva socialista. Todos ellos coincidieron en criticar los más de veinte años que Lluís Tejedor lleva al frente del gobierno local, y alguno hasta explicó que aún no había nacido cuando ICV ya estaba en la alcaldía. También dieron su apoyo al equipo de José García los diputados Josep Ma. Rañé y Carme Chacón. Ambos, más que centrar su discurso en el ámbito local, lo hicieron extensivo a la situación del país, y lanzaron críticas contra el gobierno de José Ma. Aznar y su «nefasta gestión» al frente de temas como el Prestige, la guerra de Irak, el decretazo o la reforma de la ley de Educación. El candidato del PSC, José García, habló sobre las carencias de la política de Lluís

Francisco Lorenzo, del grupo Kaddish, habla en la plaça 17 de setembre, mientras Ana Navarro y Lluís Tejedor esperan su turno

José García, candidato socialista, explica su programa electoral en Jardins de la Pau

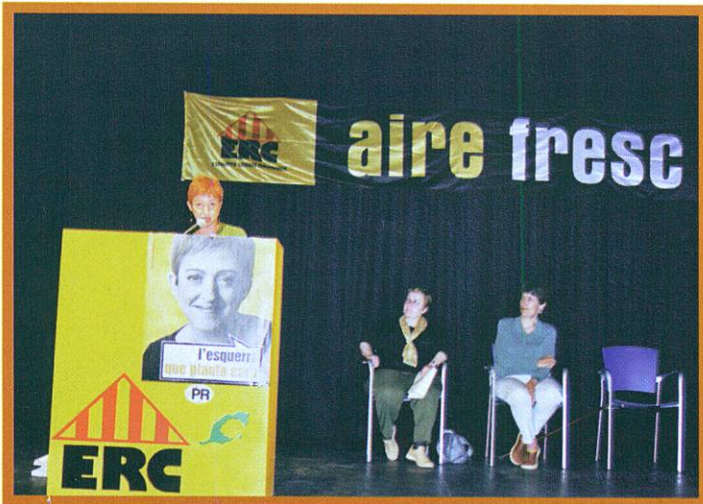

Antonio Lucchetti, a la izquierda, apoyó a Salvador Martínez y a Esquerra Unitària en la Plaça Pau Casals

resto en una campanya el juego limpio

Jordi Pujol llenó la Plaça de la Vila para hablar de vivienda y servicios sociales en El Prat

Olga Garro, en un mitín de campanya. La formación republicana estuvo muy cerca de conseguir representación en el consistorio

Podríamos calificarla la del PP como la campanya fantasma: sabemos que ha existido, pero nadie la ha visto. El PP renunció a los actos públicos, temiendo posibles represalias por la guerra de Iraq

Tejedor en temas como la vivienda, la escasez de p rquing público, la privatización de servicios o ese «supuesto ecologismo, que

les hace talar pinos para construir la tercera pista».

Convergència i Unió planteó una campanya, al menos, imagi-

nativa. Felip-Neri Gordi inició sus actos públicos con un chat por Internet, y durante las dos semanas tuvo en marcha una página web donde respondió a preguntas sobre temas como el parque litoral, la limpieza de las calles, el Artes  o los aparcamientos subterráneos. Conscientes de lo poco rentable que a nivel político les resultarían los grandes mitings, los convergentes limitaron sus apariciones a tres actos públicos -uno de ellos de mucho empaque, como la visita de Jordi Pujol en su feudo, el nucli antic, arrojados por su gente. El primero de ellos fue en el Café de la Rambla, y all  Felip-Neri Gordi desplegó sus conocimientos en tecnología para mostrar por ordenador sus proyectos. El miting de Jordi Pujol en la Plaça de la Vila concentró a muchos militantes, simpatizantes y curiosos atraídos por la figura del President, más que por convencimiento ideológico.

La campanya de Gordi ha sido especialmente limpia: ha limitado muchísimo sus críticas a la labor de Tejedor al frente del ayuntamiento, y dejó esta tarea a Jordi Gili, presentador de todos sus actos y número tres de la lista, que pidió la ruptura de la mayoría absoluta de ICV.

ERC y Esquerra Unit ria, esfuerzos para no perder el tren

Olga Garro puede sentirse orgullosa: pese a no tener representación municipal, resultó una de las políticas mejor valoradas según la encuesta de Vox Pública para «El Periódico de Catalunya». A pesar de eso, y de la profusión de banderolas que ERC colgó en las férulas, la campanya electoral de la formación independentista ha sido muy limitada, y se redujo a dos actos públicos, uno de el Centro Cívico Jardins de la Pau, y otro en el recién estrenado de Ribera Baixa. Problemas técnicos impidieron la correcta puesta en escena del primero de ellos, pero por el escenario desfilaron cinco

de los candidatos para explicar por qué apoyan a Esquerra Republicana de Catalunya.

Esquerra Unit ria, a pesar de su escasez de medios, llevó a cabo una campanya electoral muy digna, con mucha presencia en las calles: se recorrieron muchas plazas de El Prat, y eso requiere una enorme infraestructura y movilización de medios y gente. Le han echado imaginación, y se sacaron de la manga unos folletos a colores con imágenes idílicas de sus candidatos tumbados en el césped. No cabe duda de que la incorporación de gente joven -mención especial para los hermanos Vicioso, Lorena y David- ha aportado nuevas ideas, como presentar la película «El efecto Iguazú» y llenar el salón de actos de Jardins de la Pau.

Mención aparte merece la quincena electoral del PP y su cabeza de lista, Antonio Gallego.

Podríamos calificarla de *campanya fantasma*: sabemos que ha existido, pero nadie la ha visto. El PP renunció a los actos públicos, temiendo posibles represalias por la guerra de Iraq. A pesar de eso, una estrategia de ICV y más concretamente de Joan Saura hizo visible a un partido que hasta entonces había limitado su campanya a un puerta a puerta por comercios y mercados. Saura denunci  ante el Síndic de Greuges el eslogan electoral de Gallego: «Menos inmigración ilegal, m s aparcamientos». Gallego negó hasta la saciedad que ambas consignas estuviesen relacionadas entre sí, pero agradeció la popularidad que la denuncia le dio.

Esta fue tal vez la única nota negativa de esta campanya marcada por el buen rollo: todos los partidos respetaron sus espacios electorales, tuvieron sus minutos de gloria en la radio-cómo cambia una campanya la aparición de los medios de comunicación!-, y hasta se prestaron unos a otros sobres electorales, cuando uno de los partidos vio cómo se le agotaban.

Neus Macías

V CURSA Delta - Prat

El Prat de Llobregat

Dissabte, 7 de juny
del 2003
18.30 h.

10 KM

ÀNGEL

Organitza:

Delta
LLOBREGAT
El periòdic d'El Prat

SORTIDA I ARRIBADA A LES PISTES MOISÈS LLOPART
-Complex Esportiu Municipal Sagnier-